

Beste Peter,

Ik heb last van keuzestress. En daarin ben ik niet de enige. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat als mensen uit meer dan 7(!) dingen moeten kiezen, ze niet precies meer kunnen overzien wat wel en wat niet belangrijk is. Ik kreeg stress toen mijn wasmachine afgelopen zaterdag kapotging, en ik niet alleen uit meer dan 10 merken, maar ook uit meer dan 10 types machine per merk kon kiezen. Dat zijn meer dan 100 opties! En je raad het al: ik ging voor iets dat ik al kende, iets dat veilig voelde. Dat is misschien niet het beste, maar ik kon het niet meer overzien.

Ik denk dat het ook zo gaat bij onze verhuizing naar de Waterstaatskerk. Er is zoveel om aan te denken dat het moeilijk is het overzicht te bewaren. Je vertelde al dat er daarom zoveel commissies zijn opgesteld, zodat iedereen een klein stukje van de puzzel bij elkaar zoekt. Maar ja, ook dat is voor mensen zoals ik moeilijk. Mensen zoals ik willen namelijk graag het overzicht hebben, het einddoel goed voor ogen hebben, weten waarvoor ze werken. En om dan te horen dat de mogelijkheden in de Waterstaatskerk eindeloos zijn...dat geeft weer stress. Want eindeloze mogelijkheden geven onzekerheid, kosten ook eindeloos veel tijd, en eindeloos veel geld. En die tijd, en dat geld, is dat er wel? Houden we dat vol? Hebben we niet zoveel keuzes dat we het gevoel van veiligheid verliezen?

Echt, ik wil er wel op vertrouwen dat het goed komt. Dat we er samen wel uitkomen. Maar stiekem wil ik ook zoveel dingen en mensen niet kwijt. Niet omdat het altijd de beste opties zijn, maar omdat ik ze ken: de mooie ramen, de bekende en vertrouwde ruimtes, de midwinterhoorn, de (hulp)kosters, de organisten, de gemeenteleden, de predikanten, teveel om op te noemen. Een sprong in het onbekende is een sprong in het diepe, en dat is eng. Alhoewel ik me goed realiseer dat een sprong in het ondiepe ook heel pijnlijk zal zijn. Maar ik ga toch op zoek naar veiligheid... zoek je mee?

Ik wens je een zonnige week toe.

Hartelijke groet, Janine

Dag Janine,

Ik zie je al rondlopen tussen al die wasmachines. Met in je hoofd de aanbiedingen op internet en op je mobiel de beste keus van vergelijkend onderzoek. En toch het gevoel: waarom toch dat kiezen. Laat alles gewoon bij het oude vertrouwde. Maar ja, ook dat is een keuze. Goed dat vertrouwen de doorslag gaf!

In de catechesegroepen (DIP en WOP) hadden we het over de scheppingsverhalen in de Bijbel. Hoe Genesis 1 onszelf laat begrijpen als gewilde, vrije mensen, die eigen keuzes mogen maken. Hoe het in Genesis 2 en 3 gaat om de relatie die je hebt met elkaar, de liefde die je vindt bij elkaar. Hoe het, juist in al die vrijheid, gaat om vertrouwen. Ook daarin, dat de Schepper je in je keuzes niet alleen laat. Zonder dat besef van vertrouwen wordt keuzevrijheid keuzestress.

Niet dat alles moet blijven bij het oude “vertrouwde”. Juist met eigen, nieuwe keuzes geef je antwoord aan je Schepper. Je bent bedoeld als verantwoordelijk. Op zich lijkt het vervangen van zoiets als een wasmachine bijzaak. Hoewel, zoiets kost veel geld en moet jaren mee. Maar dan, als het gaat om een echt grote overstap. Zoals wij die als geloofsgemeenschap met elkaar aan het maken zijn. Niet voor niets zijn we er zeven jaar mee bezig om zover te komen. Het is me wat, drie wijken samenvoegen. Alles achter je laten voor een nieuw begin in het centrum. Omdat je er geloof (vertrouwen) in hebt dat je op die manier beter antwoord kunt geven aan je opdracht: het evangelie zichtbaar laten zijn voor alle mensen in onze stad.

Die keuze is nu gemaakt en voelt goed. Mooi hoe afgelopen week zestig gemeenteleden de info avond over gastvrouw en gastheer bezochten. Er moeten nog heel wat keuzes worden gemaakt. De plannen voor verbouw en inrichting zijn schitterend, maar ja, er blijven keuzes. Laten we nu niet alsnog in de stress schieten. Uiteindelijk zijn die keuzes ondergeschikt aan die al gemaakte, ene hele grote keuze. Mooi toch, dat we zelf keuzes kunnen maken. Zo is het leven bedoeld en mogen wij ons zelf begrijpen. De eerste bladzijden van de Bijbel vertellen er over. Ook over het vertrouwen daarbij: we worden er niet in alleen gelaten, hoe we ook kiezen.

Hartelijke groet,
Ds. Peter Hendriks
Dag Janine,

